NEDEN METAL MÜZİK?

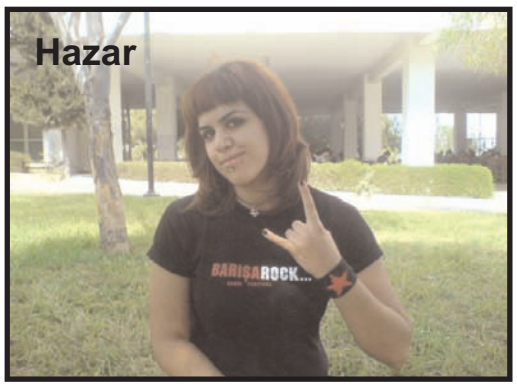

Argasdi: Neden metal müzik?
Hazar: Ben aslında küçüklüğümden itibaren her çeşit müziği dinledim. Ama dinlemek istediğim müziğin daha çok gerçek enstürmanlarla çalınan bir müzik olmasını istediğimden metal müziği dinlemeyi tercih ettim. En büyük sebebi bu.
Ceren: Çünkü yeri geldiği zaman asileşmek istiyorum, çıldırmak istiyorum ve bunu metal müzikte buluyorum. Metal müziğin romantik yanları da var, romantik şarkıları da var. Yeri geldiğinde romantizme dalmak istiyorum ama yeri geldiğinde asileşmek istiyorum.
Sevim: Metal müziğe sadece müzik olarak bakmamak lazım, bir hayat tarzı, bir görüştür bence. Bu yüzden metal müzik.

Argasdi: 1980'lerde Heavy Metal yükselişteyken piyasa kaygısı gütmeyen bir karakterdeydi. Fakat bugün baktığımızda birçok grup ticari kaygılar güdüyor. Bu durum hakkında ne düşünüyorsunuz?
Hazar: Günümüzde rock müziğin yaygınlaşmasıyla birlikte aslında belki rock grubu olamayacak gruplar kendilerini rock grubu adı altında piyasaya sürdüler. Eskiye bakıldığı zaman eski, gerçek heavy metal kalmadı günümüzde. Eski müziklerle şimdikiler arasında bayağı bir fark olduğunu görüyoruz.
Ceren: Piyasalaşmayan çok az grup var. Biz de o piyasanın içindeyiz. Tişörtleri, takıları alan bizleriz. Bence ne tamamen kendisini piyasaya teslim etmeli ne de piyasadan tamamen uzakta olmalı. Kimse duruşundan taviz vermemeli.
Sevim: Bu duruma karşıyım. İnsanlara felsefelerini ulaştırmaktan çok bu iş para için yapanlar var. Ama bu durumda olmayanlar da var. Bunları tercih etmek lazım.

Argasdi: Metal müziğin ruhunda bir isyan duygusu vardır. Bu müziği dinleyenler gerek giyim gerekse de yaşam tarzlarıyla toplumda kabul gören genel değer yargılarının dışına çıkmış, hatta bir nevi bunları karşılarına almış insanlardır. Bu konu hakkındaki düşüncelerinizi, duygularını paylaşır mısınız?
Hazar: Ben aslında mücadele etme yanlısıyım. Çünkü ben de mücadele içindeyim. İnsan kişiliğini ortaya koyduğu sürece mutludur. Yani bu şekilde giyindiğimiz için, bu müziği dinlediğimiz için eğer karşımızda duruluyorsa biz de bununla mücadele etmek zorundayız.
Sevim: Rock'un doğuşundan gelmiştir. Bakımsızlıktan, sisteme köle olmamaktan gelir. Neden tüketeyim, neden bakımlı olayım, neden kendimden uzaklaşayım. İmaja bir ihtiyaç duymazsınız, önemli olan ruhtur sizin için. Yani aslında metal dinleyenlerin farklı görünmelerinin sebebi budur. Aslında farklı değiller, doğaldırlar. Günümüzde piyasacı insanların gözüne neden farklı geliyor çünkü onlar sürekli kendilerinden, doğallıklarından uzaklaşıyorlar. Bazen düşünüyorum da bu ayrımın da olması lazım ki bir çelişki yaşanabilsin. Çünkü çelişkiler olmadan gelişimden bahsedemeyiz. Herkesin seninle aynı fikirde olduğunu düşün. O zaman sen kendi kendinden şüphe duymaya başlan.

Argasdi: Üzerinde "BarışaRock" tişörtü var. Festivale gittin mi?
Hazar: "BarışaRock"a gittim. Güzeldi, birçok gösteri, yürüyüş oldu. İnsanların bu yolla seslerini duyurduğuna inanıyorum. Bence "BarışaRock" gerek politik açıdan, gerekse de müzikal açıdan güzel bir festival.

Argasdi: Kitap okuyor musun?
Ceren: Okuyorum. Siyasi kitaplar okuyorum. Daha çok Deniz Gezmiş, Mahir Çayan, Che'nin kitapları, Fidel'i anlatan kitaplar. Ulaş Bardakçı'nın kitapları. O tarz kitaplar. O insanların düşünceleri, yaptıkları, onların yaptıklarını devam ettiriyor muyuz? Onları okuyorum.☒

Argasdi: Neden Metal müzik?
Doğukan: Ben açıkçası bunu daha önce hiç düşünmedim çünkü ben metal müziğin insanı seçtiğine inanırım, sanki benim için doğuştan gelen bir şeydir. Kimsenin zoru olmadan, hiç kimseye bakmadan -etrafımda çünkü hiç metalci insan yoktu- bir anda kendimi müziğin içinde buldum

Argasdi: 1980'lerde Heavy Metal yükselişteyken piyasa kaygısı gütmeyen bir karakterdeydi. Fakat bugün baktığımızda birçok grup ticari kaygılar güdüyor. Bu durum hakkında ne düşünüyorsun?
Doğukan: Söylediğin gibi 80'li yıllarda Heavy Metal'in yavaş yavaş insanlara akması, insanların bu akımla tanışmalarıyla çok büyük gruplar doğdu. O zamanlar adamlar diyordu ki "kardeşim biz bu müziği yapıyoruz, sert yapıyoruz dinleyebilen dinlesin; bizim de felsefemiz budur, bu felsefeye uyan dinlesin" hiçbir şekilde işte "ben albüm satayım" veya "hit olayım" gibi bir anlayış yoktu, ki Metallica da böyle bir felsefe güden bir gruptu. Tek düşünceleri dertlerini anlatabilmekti. Sonra işin içine yavaş yavaş MTV, piyasa kaygısı girdi. Adamların gözünü para bürüdü.

Argasdi: Metal müziğin ruhunda bir isyan duygusu vardır. Bu müziği dinleyenler gerek giyim gerekse de yaşam tarzlarıyla toplumda kabul gören genel değer yargılarının dışına çıkmış, hatta bir nevi bunları karşılarına almış insanlardır. Bu konu hakkındaki düşüncelerini, duygularını paylaşır mısın?
Doğukan: Metal felsefesinde başkaldırının yanında hırs, sinir, öfke de vardır. İnsanın içindeki öfkesini dışa vurumu. Metalciler gerek giyiniş tarzlarıyla gerek saçı sakalı, bilekliğiyle içlerindeki öfkeyi dışa vururlar ve "biz farklıyız" demek isterler. Bence farklılaşmayı gösterebilen en iyi tarzdır Heavy Metal. Biz özgür düşünürük, bizi bir kalıba sıkıştıramazlar. Toplumun belli başlı kriterleri vardır. Genel bir insan tipi vardır. Ha nedir sen bu sınırların dışına çıkan bir şekilde, kendini bu sınırlara sıkıştırmak istemen. Ki gerçi felsefeyi yaşamak için çok farklı olmak gerek. Ben hiçbir zaman "metalciyim" demem "metal dinlerim" derim. Ben bu felsefeyi bir yere kadar uygulayabilirim bu şartlarda. Çünkü olduğuyla yaşamak için tamamen özgür olmak lazım ki biz tamamen özgür değilik.

Argasdi:The Beatles, Pink Floyd, The Doors gibi gruplar efsaneleşmiş gruplar. Dönemlerine damgasını basmış gruplar. Müziklerinde politik temaları da sıkça işliyorlardı. Bu gün bu gruplar senin için ne anlam ifade ediyor?
Doğukan: Pek çok metalcinin gözünde eski rock grupları pek rağbet görmüyor. Çevremdeki konuştuğum insanlar bana diyorlar ki yani "tamam Pink Floyd yaptı zamanında ama ben sevmiyorum." Hepsinin politik alt yapısı vardı. Şimdiki gruplara baktığımda o felsefeyi yürütmezler.

Argasdi: Black metal ile ilgili ne düşünüyorsun?
Doğukan: Kendi açımdan beni felsefi olarak pek fazla çekmez. Satanizm bana ters gelen bir şey. Şimdi Tanrı'ya (tanrı bir güçtür) inanmayan biri, şeytana da inanmamalı. Çünkü benim için Tanrı'ya inanmakla, şeytana inanmak arasında bir fark yoktur. Kendini dine vermiş hristiyan bir insanla, bir satanist arasında bir fark görmem. İzlediğin yol hep yol göstericinin yolu.☒

Argasdi: Neden Metal Müzik?
Tolga: Metal müziğe bütünüyle bakmak lazım. Nereden çıktı, ingiltere'de demir işçileri, fakir insanlardan çıktı ve yayıldı. Biz daha çok melodileri severek bağlandık.
Efe: Metal müzik dinlediğin zaman "hah işte" dersin "bu benim müziğim." Metal müzikte biz kendimizi bulduk. Beni anlatıyor yani.

Argasdi: Siz müzik yapıyor musunuz?
Efe-Tolga: Tabii ki yapıyoruz. Grubumuz 2005 yılında kuruldu. Arada çalkantılı dönemlere girdik fakat sonunda asıl ana grubu oluşturduk. Başından beridir de trash yapıyoruz. Şu anda Mağusa'da trash yapan tek grup biziz. Gelip dinleyebilirsiniz de Garage Bar'da (gülüşmeler).

Argasdi: 1980'lerde Heavy Metal yükselişteyken piyasa kaygısı gütmeyen bir karakterdeydi. Fakat bugün baktığımızda birçok grup ticari kaygılar güdüyor. Bu durum hakkında ne düşünüyorsunuz?
Efe: Açıkcası en rahatsız edici konu bu. Mesela sokağa çıktığın zaman hala "Led Zeppelin" tişörtü giyen eskilerden, 45-50 yaşına gelmiş adam bulabilirsin. Neden, çünkü eskiden gerekten müzik müzik olduğu için yapılıyordu. Ama şimdi sadece para kazanma amacı gibi görülüyor ki bu çok kötü bir şey. Yani gerçek müzisyenler bunu asla ticari amaçlar için yapmazlar. Bu zamanda mesela sana başka bir örnek vereyim: Sırf Metallica bile bana göre tamamen ticari amaç için yapılmış bir albüm. Ama eski dinlediklerimiz işte Led Zeppelin, Black Sabbath, Dio olsun, onlar müziği müzik olduğu için yapıyorlardı. Mesela bir çok grup de bir çok tartışmaya girdi. Şu anda baktığın zaman müziği müzik için yapan bir grup göremiyorum ben. Herkes şu anda ticarete bağlanmış durumda.

Grup Warning

Tolga: Bir sanat endüstirileşmeye başladığı zaman o zaman ticari kaygılar gütmeye başlıyor. Ki metal belli dönemlerde patlıyor belli dönemlerde sönüyor. Şu an metal müzik çok tutulur bir dönemde değil. Ama 5-10 yıl içerisinde patlar. Ticari kaygıların artmasının sebebi 80'lerde Punk patlaması vardı. Ki 80'lerde 7-8 dakikalık metal parçalar vardı. O parçaların kiliplerinin yayınlanması problemdi. Punk patlaması olduğunda punkçıların tüm parçaları 2,5-3 dklık şarkılardı. Punk patlamasından sonra metal şarkıların süreleri de azalmaya başladı. Yani ticari kaygılar o zamandan başladı.

Argasdi: Metal müziğin ruhunda bir isyan duygusu vardır. Bu müziği dinleyenler yaşam tarzlarıyla toplumda kabul gören genel değer yargılarının dışına çıkmış, hatta bir nevi bunları karşılarına almış insanlardır. Bu konu hakkındaki düşüncelerinizi, duygularını paylaşır mısınız?
Efe: Metal müzik siyahla bütünleşmiştir. Siyah giyenleri bir dönem satanist diye damgalıyorlardı. Toplum bu insanları sanki ucubeymiş gibi görür. Bu görüş yüzünden kendimizi toplumun o kısmından soyutluyoruz. Onlar beni böyle kabul ediyorlarsa ben de onları öyle kabul ediyorum.
Tolga: Bu giyim kuşam, saç stili insanın ön yargısıyla ilgili. Birçok metal müzik dinleyen de kısa saçlı, adidas, nike giymiş birini gördüğü zaman ya "tiki" diyor ya da "kro" diyor mesela. Tamamen insanın önyargısıyla ilgili bence. Ben siyah giydiğim zaman yoldan geçen herhangi birisi bana acayip, itici bir şekilde bakabiliyor hatta içinden küfür de ettiği gözlerinden anlaşılıyor. İşte senin saçınla, sakalınla dalga geçiyor. Ama aynı şey bizim için de geçerli. Yani biz de o tip bir insan gördüğümüzde "kro", "tiki" filan diyoruz. Fakat kültürlü, kendini geliştirmiş bir insan olabilir karşındaki! Bir de ikinci bir şey var bu konuyla ilgili. Yine bu giyim kuşamda şunu farkettim ben bir çok metal dinleyen insan özgür olduğunu ifade etmek için "ben toplumun bana dayattığı şeyleri yapmak zorunda değilim" demek için aykırı kıyafetler giyiyorlar. Bunu abartanlar da var.

Argasdi: Sırf farklı olmak için farklı olanlar var yani…
Tolga: Aynen öyle… Herkes sevdiği tarzı yansıtmalı bence. Eğer metal müzik dinliyorsan bunu yansıtmaya bak. Ama abartmamak lazım. Sadece farklı olmak için siyah giyiniyorlar. Ama şöyle bir durum da var. Metal ortamına girmek için de, metalci hatunları tavlamak için de sürekli siyah giyinmeye başlıyorlar. Bu sefer, aslında bu bir özgürlük değil, zorunluluk aslında. Bence bu da toplumun dayattığı bir baskını sonucu. Aynı baskı burada da var. Yani yazın sıcak bir gününde bir şort ve renkli bir gömlek giyinebilir yani. Simsiyah botlar giymiş bir adamı benimseyemem yani.☒

Argasdi: Neden metal müzik?
Yavuz: Metal müzik bence bir yaşam tarzı. Bir şekilde stres atma. Herkesin hayatında bir stres atma şekli vardır. Biri arabasına atlar, hız yapar stres atar; biri Kurtlar Vadisi'ni izler gider adam keser. Benimkinde müzik. Müzik benim için çok önemli. Aslında ben metalciyim diye geçinen bir insan değilim. Ama metal müziği daha fazla önemsiyorum. Metal müzik dinlediğim zaman hayal alemlerine giriyorum. Beni dayım tanıştırdı metalle. İlk önce Nirvana'dan başladım. İlkokul 5. sınıfta Iron Maiden'in "Fear of the Dark" albümünü aldım. Tabi o zamanlar komik oluyordu. Arkadaşlar benden uzak durmuştu. Tabii Haluk Levent dinlediğim de oldu. Benliğini bulamamış kişi dönemleri de yaşadım. Tarzını bulamama gibi. Arabesk de dinledim, pop da dinledim, klasik müzik de dinledim ama hiç biri metalin bende bıraktığı etkiyi bırakmadı. Mesela bir "Blind Guardian" dinlediğim zaman kendimi savaşta hissediyorum. İçimdeki duyguları dışarıya yansıtıyorum. Ben bu müziği dinlemezsem psikolojim bozulur. Ben bunu dinlediğim kadar mutlu olabiliyorum. Yeri geldiğinde de başka şeyler dinliyorum. Ama kimsesi metal müzik kadar etkili olmuyor.

Yavuz

Argasdi: Sürekli gruplar var mı?
Yavuz: Şöyle deyim kafa dinlemek istediğim zaman odama geçerim mumlarımı yakarım, Anathema, Dream Theatre, Almora dinlerim. Kopmak, çıldırmak istediğimde Cradle of Field açarım, İn Flames dinlerim. Eskiden Metallica'yı da severdim ama artık çok bozuldu. Metal dinliyorum dediğim zaman "metallicacı mısın" diyor insanlar. Metal müziğin markası oldu ve markalaşma hiç hoşuma giden bir şey değil. Bir şeyleri kalıba sokmak kötü bir şey. Zaten metal müzik insanları kalıplardan çıkartan bir şeydir. Yani içindekileri dışarıya yayma biçimi, sen bunları kalıplara sokarsan anlamı kalmaz.

Bu müziği dinleyenler gerek giyim gerekse de yaşam tarzlarıyla toplumda kabul gören genel değer yargılarının dışına çıkmış, hatta bir nevi bunları karşılarına almış insanlardır. Bu konu hakkındaki düşüncelerini, duygularını paylaşır mısın? Birey toplumun değer yargılarına boyun eğmeli mi yoksa özgürleşmenin yolu bu değer yargılarıyla mücadele etmekten mi geçiyor?
Yavuz: Yaşlı kesim aslında psikolojik olarak da açıklanmıştır. 40 yaşını geçtikten sonra algılaması azalır ve anlayamadığı, algılayamadığı şeyler kötü, algılayabildiği şeyler iyi olur. Şimdi yaşlı kesim bu tarz şeyleri algılayamadığı için sürekli kendi düşüncelerini genç nesillere empoze ederek gençleri soğutmaya çalışıyor. Aslında toplumun geniş bir kısmını gençler oluştursa da bu gençleri aslında yetişkinler yönetiyor. Önce yetişkinlerin düzelmesi lazım ki toplum serbest kalsın. Benim babam bile saçımdan küpemden şikayetçi, hala kabullenmiş değil.

Argasdi: Son olarak ne söylemek istersin?
Yavuz: İnsan özgür yaşamalı. Hayat o kadar boktan ki, insanlar ufacık şeylerden mutlu olmayı bilmeli.☒

Metal müzik isyanın, gençliğin ve dinamizmin sesi. Bu müziği dinleyen arkadaşlarla bazı söyleşiler yaptık. Sizinle paylaşıyoruz. Röpörtajları iki sayfaya sığdırabilmek için epeyi bir kısaltma işlemi yapmak zorunda kaldım.
Dostlar beni affetsin:(**Hasan Yıkıcı** *(Vallahi azıcık da ben kısalttım. Beni de affedin :(* ***Sayfacı****)*